

Z P R A V O D A J

č.151

*Klid a pohodu
do zbytku roku 2021*

říjen 2021

Vychází 3x ročně

Ediční rada Zpravodaje: Jitka Knížková, odp. redaktorka (j.knizkova@centrum.cz),
ing. Daniela Velebová (danielvel@email.cz)

Kresby: Marie Tvrdková

Tisk: fa Papilion

Techn. zpracoval: Jan Heřmánek

Internet: www.zahradkari.cz/szo/hortiklub

Zase po delší nedobrovolné přestávce

Moji milí hortiklubáci!

Pokusím se úvodem nového čísla navázat na ty, co často svojí poetikou při otevření nového čísla naladili naši náladu. Jsem na rozpacích, jestli já budu ta pravá a přiznám se vám, že v poslední době tu poetiku snad umocní už jen pěkný barevný a mírný podzim v přírodě.

Ale pokusím se navzdory ztrátám, které nejen náš Hortiklub v tomto roce postihly.

Z mojí prosby, zda by zvláště nejstarší členové sepsali nějaké vzpomínky na ty, kteří nás letos opustili, se ozvali jen někteří. Domlouvali jsme se už v jarním období, především po odchodu Blaženky Skřivánkové, že toto číslo budou vzpomínky. A nejen na ni. No a než uplynuly prázdniny odešli ještě další dva z nás obdělávat a krášlit zahrádky tam nahoru.

Redakce Zpravodaje ztratila svou milou dopisovatelku, korektorku a bývalou předsedkyni Zuzku a další pravidelný účastník všech akcí a přednášek pan Pečenka už svým neodolatelným hlasem vtipně glosuje akce jinde. Nevím, zda paní Pečenkové zdravotní stav dovolí se přednášek účastnit, ale pokud už v té první řadě v Krajínovce budou hned dvě místa prázdná, já je tam stejně pořad uvidím.

Vždy jsem vás všechny před naší dlouhou letní pauzou prosila a dávala vám za úkol, abyste „koukali ať vidíte a hlavně mi zase na podzim nechyběli“, ale zřejmě to nebylo pro některé možné dodržet. Jistě jste se snažili, nepochybují o vás, ale už prosím dost!

Naštěstí teď svítla naděje, že snad budeme za určitých podmínek moci v naší přednáškové činnosti a aranžování pokračovat, snad už pandemii zvládneme očkováním i jinak a budeme se zase všichni vídat snad nejen v Krajínovce, ale i na jiných akcích.

Doufám, že i vám všem to naše sněmování a povídání chybí jako mně. Ty kontakty po mailu a telefonech, to není ani v nejmenším náhrada za osobní setkávání.

Přeji nám všem dostatek zdraví k našim novým setkáváním. Mám ověřené zprávy, že Krajínova posluchárna s novým vybavením se na nás také těší.

V novém čísle Z 151 jsou všechny dostupné informace k podmínkám našeho působení v posluchárně v Benátské ulici a jinde. Věřím, že podmínky vaší účasti budou pro všechny splnitelné. Těším se na vás!

Vaše Jitka

Vzpomínka na Blážu Skřivánkovou

Paní Blažena Skřivánková byla již mezi zakládajícími členy Hortiklubu.

Všichni jsme jí říkali Bláža.

Osůbka to byla drobné postavy a usměvavé tváře, proto na ni vzpomínáme rádi. Jejím velkým hobby bylo pěstování afrických fialek, kterých měla spoustu namnoženo v mnoha kultivarech. Na výstavy, kterých se Hortiklub zúčastnil, především v Lysé nad Labem, kde se zúčastňoval mnoho let, vždy poskytla mnoho nádherných exemplářů a také se aktivně zúčastňovala při dozoru expozice. Vždy byla ochotná poradit zájemcům o pěstování a nabídnout něco ze svého bohatého sortimentu. Osobně jsem ty krásné exempláře u ní doma viděl, bydlela totiž kousek ode mne na sídlišti a já jí častokrát svezl na přednášky autem a zpět domů.

Bláža byla také pilnou fotografkou.

Svoje krásné diapozitivy také často na našich setkáních sama promítala.

Přítelkyně Iva Apfelbecková také na Blážu ráda vzpomíná jako na člověka to milého a vstřícného. Společně často uklízely a chystaly zahradu jako dobrovolnice před výstavou skalniček v Praze u Fausta. Hortiklub vždy pomáhal při akcích ČZS a Bláža byla neúnavným a ochotným pomocníkem při všech akcích.

Byla naší přítelkyní a dobrou a laskavou kamarádkou.

Bohužel od 6. února 2021 pěstuje své oblíbené fialky již jen „tam nahoře“!

Bylo jí 87 roků.

Čest její památce!

Iva Apfelbecková

Pavel Šulda

Vzpomínka na V. Pečenku a B. Skřivánkovou

Dovolte mi, abych vzpomněla na naše dlouholeté členy Hortiklubu paní Blaženku Skřivánkovou a pana Václava Pečenku. Pravidelně jsme se potkávali na setkáních, na přednáškách, na aranžování i na výletech. Ale nejvíce jsme se měli možnost poznat na výstavě Narcis v Lysé nad Labem, kde Hortiklub v letech 2005-2010 vystavoval výpěstky svých členů. Blaženka výstavu pravidelně zásobovala svými překrásnými pokojovými fialkami a streptokarpy a vždy se ochotně a trpělivě účastnila služeb v naší expozici v jednotlivých výstavních dnech.

Moc nám bude scházet na všech akcích, výletech i přednáškách.

Letošního 6.února se totiž odebrala pěstovat své milované fialky tam odkud už se nejde vrátit. Bylo jí 87 roků.

Její milá a vstřícná tvář nám moc chybí.

Pan Václav Pečenka se svojí paní Františkou patří také mezi naše mnohaleté členy a po celé dlouhé roky, pokud jim zdraví sloužilo, se zúčastňovali všeho našeho programu. Pravidelně dodávali svoje úžasné výpěstky na výstavu v Lysé nad Labem a ochotně vozili svoje nádherné kaly, kaladia, klerodendrony a steptokarpy z domova na výstavu a také vždy byli ochotni na výstavě celé dny poskytovat návštěvníkům informace o svém úspěšném pěstování a při výstavě na exponáty pečlivě dohlížet.

Pan Václav Pečenka 31.července dovršil úctyhodného věku 90 roků svého života.

Ale 7.září jsme dostali od jeho dcery zprávu, že zemřel.

Už své milované květiny pěstuje „tam nahoře“.

Všem nám bude scházet jeho milý a neutuchající zájem o vše, co se týká zahrady a celé přírody.

Čest jejich památce!

Jarmila Melicharová

Vzpomínka na Blaženku Skřivánkovou

Chci věnovat vzpomínku Bláže Skřivánkové, která byla dlouhá léta nenápadně spolehlivou klidnou účastnicí i spoluorganizátorkou akcí Hortiklubu.

Byla ochotná, čínorodá, vlídná, trpělivá, vyrovnaná a vstřícná.

V Hortiklubu jsme spolu zažily přípravy výstav v Lysé, kurz aranžování v Průhoncích ještě v době ing. Tykače a v posledních měsících jejího života hodně otevřených telefonických hovorů.

Vzpomínám na ni s úctou a obdivem.

M. Tvrdková

Vzpomínka na Zuzanu

Mgr.Zuzanu Holancovou jsem před mnoha lety poznala v Hortiklubu. Nevzpomínám si samozřejmě kdy to bylo konkrétně, ale seznámení to bylo příjemné. Potkávaly jsme se na přednáškách, výletech a dalších aktivitách klubu, kterých jsme se obě s nadšením zúčastňovaly. A nejen to. Velkou důvěru mi Zuzka projevila také tím, že mě později seznámila i s okruhem svých letitých přátel. Na její pozvání jsem pak s nimi řadu let jezdila na zářijové přímořské dovolené. Je to parta děvчат, které se spolu kamarádí od studií, hrály dřív společně basket. Pak se po studiích rozběhly nejen po Česku, ale např.až do Norska nebo Anglie. Přesto se celá léta setkávají na této dovolené, některé i se svými životními partnery či dětmi. Velmi jsem si pozvání mezi ně považovala a vždy se na každé další setkání s nimi těšila.

V dalších letech jsem Zuzanu navrhovala do funkce předsedy klubu po odstoupjícím P.Šuldovi a ona to pak přijala. Ve funkci předsedkyně Hortiklubu fungovala od r. 2011-2019. Zároveň se mnou Zuzka tvořila redakční radu našeho Zpravodaje a pomáhala mi s novými tématy. Častokrát překládala se svojí perfektní angličtinou i články nebo stati ze zdrojů, které se jen tak běžně na našem trhu nevyskytují. Její úžasný zájem o zahradu byl rozsáhlý a její znalosti taktéž. Každá její i jen jazyková korektura byla perfektní. Mnohokrát sehnala na přednášku velmi zajímavé lidi a také poskytla jedinečné tipy na návštěvy zajímavých míst při našich zájezdech nebo přednáškách.

Když nám před dvěma lety prozradila, že jí objevili zákeřnou nemoc, předala předsednictví Daniele Velebové. Ale dál zůstávala aktivním dopisovatelem do Zpravodaje a nápaditým konzultantem. Ještě loňské září si s námi užila týden krásného počasí v jižní Itálii a všichni jsme s ní doufali, že tu nemoc oddálila. Ale bohužel, letos na jaře se situace zhoršila a Zuzka svůj nerovný boj s nemocí 24.5.2021 prohrála. Bylo jí 77 roků.

Odešla obklopena rodinou na své drahé chaloupce v Pomezí s vyhlídkou na Landštejn.

Měla jsem tu čest v minulosti tento kraj a její chalupu s ní navštívit. Je tam nádherně.

Velmi mi bude chybět nejen jako spolupracovnice, ale především jako milá, laskavá, mírná a velmi vzdělaná kamarádka. Patřila mezi ty vzácné lidi,

kteří umějí s pochopením pro druhé naslouchat. A jaké malovala úžasné obrázky!

Jak ráda bych za ní na Landštejn zajela a prohlédla si s ní ty obrázky a ty její milované anglické růže!

Doufám, že ty milované růže máš kolem sebe i teď Zuzko.

Chybíš nám.

Nezapomeneme.

Jitka Knížková

Vzpomínání

Se Zuzanou Holancovou, tehdy ještě Benešovou, jsem se potkala před více než 60 léty v basketbalovém oddíle TJ Slavia humanitní fakulty a od té doby se stala součástí mého života.

V posledních letech jsme spolu jezdily do Jižních Čech na naše chalupy, které jsou od sebe jen 6 km. Asi před 15 lety mne poprvé přivedla do Hortiklubu. Byla velkou milovnicí květin a své zahrady. O uspořádání zahrady a květin v ní mne hodně naučila. Díky ní jsem si zapamatovala i některé latinské názvy rostlin a zamilovala si růže.

První růže jsem s ní vybírala ve školce u Pelců v Sobotce pod Humprechtem a další na výletech s Hortiklubem – v Anglii, u Starkla i jinde. Jen při našich společných cestách na chalupy jsme navštívily nejedno zahradnictví a málokdy odcházely „s prázdnou“. Na našich chalupách jsme se navzájem navštěvovaly a těšily se nejen z našich růží i ostatních květin, vyměňovaly si sazenice a naše výpěstky rostlin i keřů.

Na Zuzanu vzpomínám stále, zvláště na zahradě, kde mám mnoho rostlin, které mi věnovala, nebo které jsme spolu vybíraly. Ona na svou zahradu myslela do posledních chvil. Při své poslední cestě na chalupu si vezla rostliny na osazení plánovaného jezírka, po kterém dlouho toužila. Myslela i na mne a zanechala mi

za vraty květináče, kde byla hosta a kosatce.

Zuzana byla nesmírně obětavý člověk, který nezištně pomáhal, kde bylo potřeba. Velmi milovala svých pět vnuček a ony milovaly jí, hodně se jim věnovala nejen na chalupě. Mimo zahradu měla i spoustu jiných zájmů. V posledních letech navštěvovala kurzy malování a velmi se jí to dařilo. Ve

Slavonicích u své kamarádky keramičky vytvářela keramické vázy, misky, hrníčky nebo dlaždice. Měla vždy velmi zajímavé nápady.

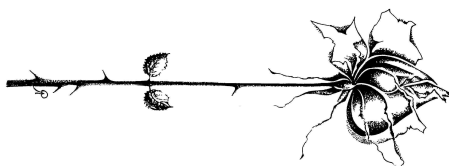
I letos jsem na chalupě od května a když usedám na verandě ke kávě, čekám, kdy se ve dveřích objeví Zuzka se svým malým psíkem Fídem.

Čekám marně a tak vzpomínám. Vzpomínky jsou to velmi živé.

Se Zuzkou odešlo kus mého života.

Zuzko, moc mi tu scházíš!

Eva Pillmayerová

Zájezd do Beneluxu

Ráda vzpomínám na týdení výlet do Beneluxu na jaře roku 1990 pod vedením ing. Tykače.

Sice jsme spali ve stanech, stěhovali se do různých kempů dle plánovaných akcí a vařili jsme si sami, ale precizně připravený program vše vynahradil.

Ing. Tykač věděl, kdy je nutné vstát v pět hodin, abychom mohli procházet Světovou výstavou květin

“Floralie” v Gentu volně bez průvodu návštěvníků. Obdivovali jsme květinu, která získala první cenu – *Medinilla* – tupoušek pyšný. Stejně tak jsme včas procházeli úžasnými rozkvetlými prostrami parku v Keukenhofu. Ing. Tykač měl zajištěné rezervace na všechny akce včetně Burzy květin v Amsterdamu.

Umělé květiny v zahradnictvích si osahávali i zkušení zahradníci z našeho zájezdu. Dokonalostí se velmi lišily od umělých květin, které byly tehdy u nás k dispozici.

Každodenní zahradnické zážitky doplnil výlet k písečným dunám u Atlantiku a Květinové korzo alegorických vozů v Bollenstreeku.

Jestli se mi podařilo vyvolat hezké vzpomínky spoluúčastníků zájezdu, tak mám radost.

Marie Tvrdková

Milí přátelé,

dovolím si zavzpomínat na své začátky v Hortiklubu. Vzpomínky to budou značně kusé, paměť je děravá. Mé první setkání s jeho činností bylo asi kolem r. 1987 na vánoční výstavě v Domě slovenské kultury v Purkyňově ulici. Byla jsem tak nadšená, že jsem hned na místě vyplnila přihlášku. Už si nevzpomenu, které dámy byly tenkrát u pokladny. Možná už ani nejsou mezi námi. Jestli se nepletu, byl tenkrát předsedou pan Ing. Tykač.

Nejdřív jsem chodila jen na kurzy aranžování, konaly se v Paláci kultury a byly jen na koukání. Asi za rok či dva jsem se pak už zúčastnila vázání velkého adventního věnce v rámci přípravy vánoční výstavy v Paláci kultury. Ještě si vzpomínám na přípravu vánoční výstavy v Městském muzeu. Mám dojem, že byla poslední.

Když bylo oznámeno první setkání členů, kterého jsem se měla zúčastnit, mrzelo mne, že program byl tajemstvím, překvapením. Měla jsem to tehdy složité s hlídáním dětí, chtěla jsem vědět, zda mi odpolední program "bude stát za to". To bylo v kině Arbes, Hortiklub měl tehdy kolem tisíce členů. Musím říct, že jsem vydržela do konce, program mě rozhodně nezklamal.

Pak jsem začala jezdit i na přednášky do Průhonic. Nejdřív na Starou poštu, později do nové budovy Ústavu okrasného zahradnictví. Nestalo se, že by mne nějaká přednáška nudila. Navíc byly v inspirativním prostředí, polední procházky parkem byly vítaným zpestřením. Když se pak přednášky přesunuly do Suchdola na Zemědělskou univerzitu, byly takovým zpestřením prohlídky skleníků s možností nákupu různých rostlin.

Postupně jsem začala jezdit i na výlety, pořádaly se obvykle dva - v květnu a v červnu. Návraty byly vždy ve znamení tašek plných nakoupených rostlin. Následovalo zoufalé pobíhání s květináči po zahradě a problém "kam s ním". Nakonec se vždy nějaké místo našlo. Na další výlet jsem jela s přesvědčením, že nic, ale opravdu nic nekoupím. A výsledek? Opět plná taška. S prázdnou jsme se vraceli jen v případě, že na programu nebyla žádná možnost nákupu. Ale to bylo spíš výjimkou.

Za ta léta jsem poznala mnoho prima lidí, získala přátele. Také poznatky a zkušenosti, o které jsme se vzájemně dělili, byly ku prospěchu našim zahradám. Doba se změnila, informace jsou dostupné mnohem snadněji než dřív. Ale myslím, že naše činnost má stále ještě smysl. I kdybychom ji měli brát jen jako společenskou událost - setkání s přáteli.

D. Velebová

KLUBOVÝ ŽIVOT

KRÁSNÁ ZAHRADA

Program přednášek na listopad a prosinec 2021

6.listopadu 2021: Podzimní setkání členů Hortiklubu

Zahajujeme přednáškou v 9⁰⁰hod - ing. Miroslav Ezechel: Botanické zahrady Bulharska a informace o nových odborných publikacích

Po skončení přednášky navazují klubové záležitosti.

11.prosince 2021: 9⁰⁰hod - Ing Kateřina Pospíšilová: Obrázky z cest po zahradách

13⁰⁰hod - ThDr Šárka Steinová: Květena národních parků jihozápadu USA

Přednášky se konají opět v Krajinově posluchárně PŘFUK Praha 2, Benátská 2, 2.mezipatro.

Budova bude otevřena od 8³⁰ hod.za následujících protiepidemiologických opatření:

Vstup do budovy pouze s rouškou nebo respirátorem.

Před vstupem do přednáškové místnosti se musí každý účastník prokázat:

**potvrzením o ukončeném očkování proti Covid-19 ,
nebo potvrzením o prodělané nemoci Covid-19 v posledních 180 dnech,
nebo negativním antigenním testem s platností 72 hodin,
nebo PCR testem s platností 7 dní. Jinak se nemůže zúčastnit.
Pohyb po budově Benátská 2 pouze s rouškou či respirátorem.**

V posluchárně mohou sedět účastníci buď v roušce nebo bez roušek s 2 metrovými rozestupy.

Přednášející roušku mít nemusí.

Po každé skončené akci se musí odevzdat seznamy jednotlivých účastníků akce se zapsáním, jaké potvrzení předložili ke kontrole.

Pouze při dodržení těchto nařízených protiepidemiologických opatření nám bude fakulta nadále pronajímat posluchárnu na naše akce.

J. Knížková

SEKCE ARANŽOVÁNÍ

Milé kolegyně,

ráda vám posílám pozdrav a zároveň informaci, že se mi podařilo zajistit termín pro naše aranžování na ČZS v Rokycanově ulici 15 na

16.11. v 16hodin.

Bude-li nám štěstí přát, tak se situace nezhorší tolik, aby muselo aranžování opět proběhnout na dálku.

Mám vymyšlené, co budeme tvořit. Zatím vás poprosím, zda byste si při procházkách zkusily najít čtyři, pokud možno rovné, asi 1,5cm silné a asi 25 až 30cm dlouhé větvičky z břízy.

Já pro ně pojedou do Klánovic do lesa.

Ozvu se včas, abych doplnila další potřebné informace.

Všechny vás zdravím, budeme si držet palce!

Majka Tvrdková (m.tvrdkova@seznam.cz, mob.:732 213 680)

Zpráva hospodářky

Placení členských příspěvků.

Výše členského příspěvku Hortiklubu, specializované organizace ČZS, je 150 Kč za rok.

Pokud jste členem ještě jiné základní, či specializované organizace Českého zahrádkářského svazu, kde si také kupujete známku, potom platíte u nás pouze 100 Kč ročně.

Členský poplatek můžete hradit v hotovosti na jednotlivých našich akcích nebo **na účet Hortiklubu č. 2900995137/2010.**

V.Pícková

* * * * *

ZAJÍMAVOSTI

Podzimní chameleón mezi popínavkami

Japonská réva *Vitis coignetiae* je nápadná již od jara, kdy začíná tvořit obří srdčité listy (až 30cm), mírně laločnaté a na rubu rezavě plstnaté. Růst má mohutný – až 10m – takže se hodí k pokrytí větších konstrukcí a zdí. Nejvíc se ovšem předvede na podzim, kdy se její listy začínají zbarvovat v neuvěřitelné paletě tónů od žluté přes oranžovou a červenou až k temně bronzové. Škála je to nevídaná, ale první silnější mrazíky jí učiní zpravidla přítrž.

Tyto odolné dekorativní rostliny má firma Starkl (www.starkl.com).

Gavota: český tulipán, který dobyl svět

O tulipánech vyšlechtěných ing. Jiřím Václavíkem z Průhonic již asi mnozí víte. Jeden z nejzajímavějších – unikátně vybarvenou „Gavotu“ – nabízí nyní zásilková firma Sieberz (www.sieberz.cz) z Domažlic. Leckoho bude jistě zajímat, že v r. 2009 se tento purpurový kultivar s nevšedním širokým žlutým lemem, který postupně bělá, ve světě pěstoval na 15 ha, ale už v roce 2005 to bylo dokonce na 18 ha. A co o něm řekl sám autor? „Spíš než tulipán připomíná umělohmotnou pouťovou atrakci“!

Výsevům prospěje zahradnický substrát A

Jak docílit zdravé a silné sadby u okrasných květin a zeleniny? Vše závisí do značné míry na použitém výsevním substrátu. Musí být kyprý, vzdušný, nevysýchavý a nesmí se snadno promáčet. Ideální je pH 5-7. Tyto vlastnosti splňuje Zahradnický substrát A od firmy Rašelina a.s. Je připravený ze substrátové rašeliny s příměsí jemně mletého vápence a vícesložkového hnojiva Cererit, proto není nutné výsevy přihnojovat. Je možné ho použít jak pro výsevy plošné, tak pro truhlíkové i sadbovače.

Komunikační sítě fungují i mezi rostlinami

Rostliny rajčat používají ke komunikaci mezi sebou vlákna hub, která v zemi propojují jejich kořenové systémy a slouží k přenosu různých signálů. Na jedno vlákno přitom může být napojeno i několik sazenic najednou. Čínští vědci prokázali, že takto mezi sebou propojené rostliny předávají zejména výstražné signály varující před nebezpečnou chorobou. Jakmile nakazili první rajče v řadě, reagovalo na onemocnění hned každé další a s předstihem mobilizovalo stejné obranné geny jako napadený sousední exemplář.

Staročeské početní jednotky

Projekt je realizován s finanční podporou MZE ČR.

Za věcnou správnost příspěvku ručí autor a redakční rada si vyhrazuje příspěvky krátit, stylisticky upravit a po dohodě s autorem eventuelně i doplnit.

Uzávěrka Zpravodaje č.152 je 5.12.2021.